संक्तितायां घृणिशब्ददीर्घः वाधिनिसी (24) कण्ठे स्तनवानतः ते त्रयो मत्ये दे-व्ये । सृसरः गवयोऽरण्याय देवाय । रुरुः मृगः रौद्रः रुद्रदेवतः क्वायिः पित्तिवि-शेषः ॥ ॥ श्रय विंशोऽवकाशे । कुटरुः कुक्कुटः दात्यौद्धः कालकण्ठः ते त्रयो वाजिनां देवानाम् । पिकः कोकिलः कामाय ॥३१॥

खङ्गो वैश्वदेवः श्वा कृषाः कृषाः कृषाः गर्दभस्त्र ज्ञुस्त र्व्वसामिन्द्रीय मूक्रः मिछ-को मीरुतः कृंकलासः पिष्पंका श्कुनिस्ते शंरूव्याये विश्वेषां देवाना पृ-षतः ॥४०॥

इति माध्यन्दिनीयायां वाजसनेयसंक्तियां चतुर्विशोऽध्यायः ॥ ५४॥

खद्गो (25.) मृगविशेषो विश्वदेवदेवतः । एकः कृष्णः श्वा सार्मेयः दितीयः कर्णा लम्बक्णीं गर्दभः तृतीयस्तर्ज्ञः मृगाद्नः ते त्रयो र्ज्ञसां पश्चः । मृक्ररः इन्द्राय । सिंहो मारुतः मरुद्देवतः । कृकलासः सरुटः पिप्पका पि्चणी शकुितः पत्ती ते त्रयः शर्व्याये । एकः पृषतः मृगविशेषो विश्वषां देवानां पश्चर्भविति विश्वभ्यो देवभ्यो जुष्टं वियुन्त्रमीति योज्यः ॥ ॥ एवं षष्यधिकं शतद्वयमार्ण्याः पश्च उक्ताः ॥ ॥ ग्रत्र द्वाविंशतिरेकाद्शिनः सप्तविंशत्यधिकानि त्रीणि शताित ग्रश्चाद्यः सौर्याताः षष्यधिकं शतद्वयं किषज्ञलाद्यः पृषतात्ता ग्रार्ण्याः पश्चः सर्वे मिलिवा षर् शतािन नवािधकानि पश्चो भवित् । श्लोकश्च षर् शतािन नियुज्यते पश्चां मध्यमे इति ॥ ग्रश्चमे धस्य यज्ञस्य नविभश्चािधकानि चिति ॥ तिष्वार्ण्याः सर्वे उत्स्रष्टव्या न तृ हिंस्याः ॥४०॥

श्रीमन्मक्रीधर्कृते वेद्दीपे मनोक्रे । गतोऽध्यायश्चतुर्विशो देवतापश्चा-चकः ॥ ५४ ॥ ॥

म्रय काएवशाखायां पाठविशेषः ॥ ॥

I. ॥ १ अर्थः - ॰इन्वीः ॥१॥ १ आश्विनाज्यधोः - पार्श्वीः ॥२॥ १ वाष्ट्रौ - २ वीरुणाः ॥३॥ २ शितिरन्ध्रो - वारुण्यः ॥४॥ ३ श्रुद्धः - ग्रामाः ॥५॥ ३ स्रवित्तिता - ४ मीरुताः ॥६॥ ४ फुल्गूः - वाष्ट्राः ॥७॥ ४ कृष्णः - उं-षस्योः ॥६॥ ५ ॥१॥॥